

BOUVIER DES FLANDRES

Oprindelsesland: Belgien-Frankrig

- Anvendelse:** Oprindelig var Bouvier des Flandres brugt som kvægdriver, som trækhund og til at drive smørkærnen. Med moderniseringen af landbruget er denne oprindelige anvendelse ændret, og i vore dage fungerer racen som vagthund på ejendomme og gårde samt som forsvars- og politihund. Dens fysiske og karaktermæssige kvalifikationer, dens fremragende lugtesans, initiativ og intelligens gør den også egnet til brug som sporhund og meldehund samt ved indsats mod krybskytter.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 1 (Hyrde- og kvæghunde undtagen Schweizer Sennenhunde), Sektion 2 (Kvæghunde undtagen Schweizer Sennenhunde). Med brugsprøve.
- Historie:** Som navnet antyder, stammer Bouvier des Flandres fra både den belgiske og franske del af Flandern. Der er ingen naturlig grænse mellem de to områder. Kvæg- og studedriverne i Flandern, som havde brug for gode hunde til at drive deres flokke, valgte dem, der var til rådighed i deres område, alene ud fra deres karaktermæssige og fysiske kvaliteter, som den nuværende Bouvier des Flandres har arvet.
- Helhedsindtryk:** Kvadratisk bygget. Kroppen er kort og kompakt, benene stærke og godt muskuløse. En Bouvier des Flandres giver indtryk af styrke uden at virke klodset eller grov. Hunden skal standbedømmes i sine naturlige stillinger, uden fysisk kontakt med sin handler.
- Proportioner:**
- Kropslængden fra skulderspids til sædeben svarer omtrent til skulderhøjden.
 - Forholdet mellem længden af skalle og næseparti er som 3 til 2.
- Temperament:** Af karakter er en Bouvier des Flandres rolig, præget af velovervejet mod og frygtløshed. Dens ildfulde blik røber intelligens, energi og dristighed. En Bouvier des Flandres må absolut have sine brugsegenskaber i behold. Alle afvigelser, som kan skade disse egenskaber, skal bedømmes strengt.
- Hoved:** Hovedet virker substansfuldt, hvad der yderligere fremhæves af skæg og moustacher. Det er proportioneret efter kroppen og hundens størrelse. Under pelsen føles hovedet godt udmejslet.
- Skalle : Veludviklet og flad, en smule længere end bred. Skallens overlinie er parallel med næseryggen. Pandefuren er kun svagt markeret
- Stop : Kun let udtalt, men virker mere markant på grund af de fremhævede øjenbryn.
- Næse : Næsen afslutter næseryggen i en let konveks linie ved spidsen. Den skal være veludviklet, med afrundede kanter, og altid sort. Godt åbne næsebor.
- Næseparti : Bredt, stærkt og knoglekraftigt, med lige overlinie. Det bliver noget smallere udefter, men aldrig spidst. Det er lidt kortere end skallen i forholdet 2 til 3. Omkredsen, målt lige neden for øjnene, svarer omtrent til hovedets længde.
- Læber : Godt sluttende og kraftigt pigmenterede.
- Kæber, bid : Over- og underkæbe skal være kraftige og lige lange. Tænderne er stærke, sunde og hvide, regelmæssigt placeret. Biddet er saksebid eller tangbid. Komplet tandsæt.
- Kinder : Flade og tørre, med kun svagt fremtrædende kindbensbuer.

- Øjne:** Med et frimodigt og energisk udtryk, hverken udstående eller dybtliggende. Deres form er let oval, med en vandret liggende akse. Øjenfarven skal være så mørk som muligt, alt efter pelsfarven. Lyse øjne såvel som et forvildet udtryk skal bedømmes strengt. Øjenrandene skal være sorte, uden spor af depigmentering. Blinkhinden må ikke kunne ses.
- Ører:** Kuperet trekantede og båret stift opretstående. De er ansat højt og meget bevægelige. Det anbefales, at kuperingen afpasses efter hovedets størrelse. *(NB! Kupering er forbudt i Danmark).*
- Ikke-kuperede ører :
- Placering: Højt ansatte, over øjenhøjde, med lodret nedhængende ørelapper. Ørets fold må ikke rage op over skallens overlinie.
- Form og bæring: Halvlange, af form som en ligesidet trekant, let afrundede ved spidsen og liggende fladt in til kinderne, men er dog løftet ganske let ved øverste del af basis. De er hverken foldede eller indadrullede og er proportioneret efter hovedets størrelse. De er beklædt med kort pels.
- Hals:** Skal være fri af skuldrene og passende løftet. Stærk og muskuløs, gradvis bredere mod skuldrene. Den er knapt så lang som hovedet. Nakken er kraftig og let buet. Ingen løs halshud.
- Krop:** Kraftfuld, kompakt og kort.
- Overlinie : Overlinien af ryg og lænd er vandret, stram og fast.
- Manke : Kun let fremtrædende.
- Ryg : Kort og bred, muskuløs og godt stram, uden tegn på svagheder, men dog spændstig.
- Lænd : Kort, bred og muskuløs. Den skal være smidig, men uden svaghestegn.
- Kryds : Skal bedst muligt følge den vandrette ryglinie og gå umærkeligt over i bagpartens runding. Det er bredt uden overdivelse hos hanner, mere udviklet hos tæver. Faldende eller skråtstillet kryds er en alvorlig fejl.
- Bryst : Bredt og med god dybde ned til albuehøjde, men ikke tøndeformet. De forreste ribben er let hvælvede, mens de bageste er mere buede og hælder godt bagud, hvad der giver den ønskede længde af brystet. En fladribbet brystkasse skal bedømmes strengt. Afstanden mellem den forreste del af brystbenet og det sidste ribben skal være stor, omkring 70% af skulderhøjden.
- Underlinie : Brystets underlinie stiger ganske let mod bugen, som kun er let optrukken. Flankerne skal være korte, især hos hanner.
- Hale:** Halen er ansat relativt højt og på linie med ryggraden. Visse hunde er født haleløse, men dette anses ikke som en fejl. Halen kuperes normalt i første leveuge, idet der efterlades 2 eller 3 halehvirvler. I lande med kuperingsforbud er lang hale tilladt. *(NB! Kupering er forbudt i Danmark)*
- Lemmer:**
- Forpart:** Generelt : Forbenene har kraftig knoglestruktur og er godt muskuløse. Set forfra er de fuldkommen lige og parallelle.
- Skuldre : Relativt lange skulderblade, muskuløse, men ikke svære, moderat skråtstillede. Overarm og skulderblad er omtrent af samme længde.
- Overarm : Moderat skråtliggende.
- Albuer : Med god tilslutning og parallelle. Udadrejede eller indtrukne albuer – såvel i stand som under bevægelse – er en fejl.
- Underarm : Set både fra siden og forfra skal de være fuldkommen lige og parallelle, stillet lodret mod jorden. De er godt muskuløse og har kraftig benstamme.
- Håndrod : Flugter præcis i forlængelse af underarmen. Kun ærtebenet på håndrodens bagside træder frem. Kraftig knoglebygning.

- Mellemhånd** : Med kraftige knogler, ret kort og ganske lidt skråtstillet fremefter.
- Forpoter** : Korte, runde og kompakte, hverken ud- eller indadrede. Tærne skal være tæt sluttede og hvælvede, med kraftige, sorte kløer. Tykke og hårde trædepuder.
- Bagpart:** Generelt : Kraftfulde bagben med udtalt muskulatur, velstillede og set bagfra fuldkommen parallelle. De skal bevæge sig i omtrent samme planer som forbenene.
- Overlår** : Brede og godt muskuløse, liggende parallelt med kroppens midterlinie. Lårknoglen må hverken være for stejl eller for skråtliggende. Baglåret skal være dybt og fast og beklædt med "bukser".
- Knæ** : Placeret omtrent i en lodret linie, der går fra hoftens højeste punkt til jorden.
- Underlår** : Moderat lange og godt muskuløse, hverken for stejle eller for skråtstillede.
- Haseled** : Placeret ret lavt, brede og godt stramme. Set bagfra skal de være lige og fuldkommen parallelle i stand. Under bevægelse må de hverken komme inden- eller uden for benets akse.
- Mellemfod** : Robust og tør, nærmest cylindrisk, stillet lodret mod jorden, når hunden står naturligt. Uden vildtkløer. (NB! Fjernelse af vildtkløer er forbudt i Danmark).
- Bagpoter** : Runde og solide, med tæt sluttede og hvælvede tær. Kraftige, sorte kløer, tykke og hårde trædepuder.
- Bevægelse:** En Bouvier des Flandres' bygning skal være harmonisk proportioneret for at tillade en fri, let og stolt bevægelse. Skridt og trav er de normale gangarter, skønt man lige så vel ser pasgængere. Ved normalt trav træder bagpoterne i forpoternes spor.
- Hud:** Sluttes godt til kroppen og er ingen steder overdrevent løs. Øjenrande og læber er altid meget mørke.
- Pels:**
- Hårlag** : Pelsen er meget fyldig, idet dækpelsen sammen med den tætte underuld danner et beskyttende lag, der er perfekt tilpasset de bratte vejrforandringer i racens hjemland. Pelsen skal føles grov, er tør og glansløs, hverken for lang eller for kort, ca 6 cm. Den er let pjuksket, men aldrig uldagtig eller krøllet. På hovedet er pelsen mere kort og næsten helt korthåret uundværligt på ørerne, mens indersiden er beskyttet af et moderat langt hårlag. Overlæben har moustacher, og hagen prydes af et fyldigt skæg, der giver dette barske udtryk, som er så karakteristisk for racen. Øjenbrynene dannes af udstående pelshår, der fremhæver øjenbrynsbuernes form, men aldrig må tilsløre øjnene. Pelsen er særlig hård og ru langs ryggens øverste del. Den bliver ganske let kortere på benene, men er stadig grov. En fladtiliggende pels skal undgås, da det er tegn på manglende underuld. Underuldens dunagtige lag af fine og tætliggende hår løfter dækpelsen op og danner sammen med den et uigennemtrængeligt dække.
- Farve** : Pelsen hos en Bouvier des Flandres er normalt grå, brindlet eller med sorte hårspidser. Ensfarvet sort er lige så vel tilladt, uden at den dog skal foretrækkes. Lyse pelsfarver, såkaldt udvaskede, er ikke tilladt. En hvid "stjerne" på brystet tolereres.
- Størrelse:** Skulderhøjde for hanner 62 til 68 cm, for tæver 59 til 65 cm, idet der gives en tolerance på +/- 1 cm. For hvert køn ligger idealstørrelsen midt imellem de angivne grænser, nemlig 65 cm for hanner og 62 cm for tæver.
- Vægt** : Tilnærmelsesvis 35 til 40 kg for hanner og 27 til 35 kg for tæver.
- Fejl:** Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.
- Alvorlige fejl:**
- Hunden frygtsom.
 - Molosser-agtigt udseende, for tung og svær.
 - Kroppen tydeligt for lang (nogen tolerance for tæver), for let bygget.
 - Hovedet for massivt, udtalt stop, markeret pandefure, meget fremtrædende kindbensbuer.

- Kuplet skalle, smal skalle, meget fretrædende nakkeknude, betydelig afvigelse fra parallelle hovedlinier (skalle/næseryg).
- Næseparti for langt, spids næse.
- Slappe læber, tykke og overhængende.
- Krydsbid eller dårligt sluttende bid.
- Tænderne små, usunde eller uregelmæssigt placeret.
- Øjnene lyse, udstående eller med atypisk blik.
- Ørerne totalt indrullede eller foldede.
- Halsen cylindrisk, med løs halshud.
- Ryggen meget hængende eller meget opkrummet.
- Væsentlige stillingsfejl med afvigelse fra lodret stillede lemmer. For- og bagben stillet for langt fremad hhv bagud. Overvinklede haser.
- Pelsen silkeagtig, uden underuld, opbørstet, blank eller med appretur.
- Manglende moustacher og skæg.
- Generel mangelfuld pigmentering af næse, læber og øjenrande.

Diskvalificerende fejl:

- Hunden sky eller meget aggressiv.
- Åbenlys mangel på type.
- Næsen depigmenteret eller af anden farve end sort.
- Spidst næseparti.
- Udtalt over- eller underbid.
- Tandmangler ud over een PM1.
- Glasøjne eller vildt og stikkende blik.
- Entropion, ektropion, øjenrande depigmenterede.
- Pelsen chokoladebrun, hvid, salt og peber, udvasket pelsfarve, en hver anden lys farve, der tenderer lysblond eller rødlig, også selv om hårspidserne er sorte.
- Størrelse uden for standardens grænser.

Bemærk:

Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 22 JUNI 2001

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

NOVEMBER 2002

□ □ □ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i JUNI 1995 □ □ □